

รักนั้นคือ ความเข้าใจ

อ.ธวัช เย็นใจ

หนังสือที่อยู่ในมือของผมขณะนี้ ชื่อ Men are from Mars, Women are from Venus ในภาคภาษาไทยชื่อว่า “ผู้ชายมาจากดาวอังคาร ผู้หญิงมาจากดาวศุกร์” เขียนโดย John Gray เขาไปรษย์หัวที่หน้าปกว่า ขายดีติดอันดับ Bestseller ในสหรัฐอเมริกาเกินกว่า 230 สัปดาห์ และจำหน่ายไปแล้ว 5 ล้านเล่มทั่วโลก ข้างล่างเขาเขียนว่า “สำหรับผู้ที่ต้องการต่อเติมความรัก ให้กลายเป็นความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนตลอดไป”

จอห์นเกรย์ได้เริ่มต้นด้วยจินตนาการดังนี้ “กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ขณะที่ชายหนุ่มคนหนึ่งบนดาวอังคาร ส่งกล้องทางไกลไปบนท้องฟ้าทันทีที่เห็นหญิงสาวบนดาวศุกร์ เขาก็ตกหลุมรักเธอและรีบประดิษฐ์ยานอวกาศเพื่อเดินทางไปยังดาวศุกร์ทันที

สาวบนดาวศุกร์ออกมาต้อนรับหนุ่มจากดาวอังคารด้วย ความยินดี เธอรู้อยู่ตลอดเวลาว่าวันนี้ต้องมาถึง เธอพร้อมแล้วที่จะพบกับความรักที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน

ความรักระหว่างหนุ่มจากดาวอังคารและสาวจากดาวศุกร์เป็นสิ่งมหัศจรรย์ ทั้งสองมีความสุขที่อยู่ร่วมกัน ทำสิ่งต่าง ๆ และแบ่งปันทุกสิ่งทุกอย่างร่วมกัน แม้ว่าคนทั้งสองจะมาจากดาว (เคราะห์) คนละดวง แต่พวกเขายอมรับความแตกต่างของอีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งสองใช้เวลาเป็นเดือน ๆ เพื่อเรียนรู้ความแตกต่าง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความต้องการ ความชอบและพฤติกรรมที่ไม่เหมือนกัน ทั้งสองอยู่ร่วมกันด้วยความรักความเข้าใจมาเป็นเวลาหลายปี

แต่อยู่มาวันหนึ่ง ทั้งสองก็ตัดสินใจออกเดินทางไปยังบนดาวดวงใหม่ที่ว่า “โลก” ในช่วงแรกทุกอย่างดูสวยงามและเต็มไปด้วยความสุข แต่บรรยากาศบนโลกทำให้ทั้งสองคนมีอันแปรเปลี่ยนไปเข้าวันหนึ่ง เมื่อทั้งสองคนตื่นขึ้นมาที่จำเรื่องราวอะไรในอดีตไม่ได้อีกเลย พวกเขาไม่รู้ว่าแต่ละคนมาจากดาวคนละดวง และมีหลายสิ่งหลายอย่างที่แตกต่างกัน ตั้งแต่นั้นทุกสิ่งทุกอย่างที่เรียนรู้ร่วมกันมาถูกลบไปจากความทรงจำจนหมด ความขัดแย้งต่าง ๆ ก็เริ่มก่อตัวขึ้นตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา”

ดีที่จอห์น เกรย์ไม่ได้เขียนจบลงตรงที่ “เมื่อพวกมันไม่รู้เรื่อง ชายหญิงทั้งสองก็ลงมือลงไม้ทำร้าย และจบลงด้วยความเศร้าคือแยกทางกันเดิน” แต่เกรย์ได้บอกถึงวิธีในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตการครองเรือน (ซึ่งมีความหนาถึง 467 หน้า อ่านจนตาและไปเลย) ที่ความรักจะดำรงคงอยู่ตลอดไป

อาจกล่าวได้ว่า บ้านนั้นสร้างด้วยอิฐ ไม้และปูน แต่ชีวิตในครอบครัวจะต้องสร้างด้วยความรักและความเข้าใจ ซึ่งจะต้องใช้เวลาและความอดทนอย่างมากกว่าจะฟันฝ่าฟันวิกฤติมาได้ พวกเราหลายคนหลงผิดคิดตามละคร (น้ำเน่า) ทางจอทีวีในตอนจบที่สรุปว่า “แล้วทั้งสองคนก็แต่งงานอยู่กินกันด้วยความสุขตลอดไป”

หนุ่มสาวหลายคนคิดว่า ในโลกนี้มีเพียงเธอและฉันกับความรักก็พอแล้ว ไม่ต้องการสิ่งใดอื่นอีก นั่นเป็นเพียงความเพ้อฝันเท่านั้น ความสุขจะเกิดขึ้นได้จะต้องมีการฝึกหัดที่จะใช้เวลาด้วยกัน อุทิศตัวให้แก่กันและกัน มีความรัก (คือความเข้าใจ) มีศิลปะในการพูดและการฟังคือการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

พระคัมภีร์สอนว่า “ท่านทั้งหลายที่เป็นสามีก็เช่นกัน จงอยู่กินกับภรรยาด้วยความเข้าใจในเธอ จงให้เกียรติแก่ภรรยา เพราะเป็นเพศที่อ่อนแอกว่าและเพราะท่านทั้งสองได้รับชีวิตอันเป็นพระคุณเป็นมรดก เพื่อว่าคำอธิษฐานของท่านจะไม่มีอุปสรรคขัดขวาง” (1 เปโตร 3:7)

ในฉบับแปลใหม่ว่าดังนี้ “จงเข้าใจภรรยาที่อยู่ร่วมกัน” ส่วนฉบับมาตรฐานแปลว่า “จงอยู่กินกับภรรยาด้วยความเห็นอกเห็นใจ” ดังที่กล่าวมาแล้ว ปัญหาใหญ่ของเรื่องนี้คือ “การสื่อสาร” มีคนกล่าวว่าพระเจ้าทรงสร้างผู้ชายให้เป็นนายช่างและสร้างผู้หญิงให้เป็นนักปรับปรุง

พร้อมกันเปรียบเปรยว่า “ผู้ชายตอนเป็น โสดเหมือนดังราชสีห์ ตอนที่มีความรักเหมือนดังยูงรำแพนแต่เมื่อแต่งงานแล้วเหมือนดังกระบือ”

เพื่อนผมพูดถูก “คู่แต่งงานที่มีความสุขที่สุดในโลกคือ ผู้ชายที่หูหนวกและผู้หญิงเป็นใบ้!”

พระคัมภีร์กล่าวถึงการสื่อสารว่า “จงให้วาจาของท่านประกอบด้วยเมตตาคุณ” (โคโลสี 4:6) คือให้ต่างคนต่างพูดกันด้วยภาษาดอกไม้ (“มธุรสวาจา” ฉบับอมตธรรมเพื่อชีวิต) “คำตอบอ่อนหวานช่วยละลายความโกรธเกรี้ยวให้หายไป” (สุภาษิต 15:1)

“เมื่อท่านจะทำอะไรด้วยวาจาหรือด้วยกายก็ตาม จงกระทำทุกสิ่งในพระนามของพระเยซูเจ้า และขอบพระคุณพระบิดาเจ้าโดยพระองค์นั้น” (โคโลสี 3:17)

มีเรื่องเล่าว่า ครั้งหนึ่งเรือสำราญท่องเที่ยวสมุทรลำหนึ่งชนเข้ากับหินโสโครก และกำลังจะอัปปางลง หัวหน้าทัวร์จึงสั่งให้ผู้โดยสารสวมชูชีพและกระโดดลงไปในน้ำ แต่ไม่มีผู้ใดทำตามคำสั่ง เขาจึงรีบไปรายงานกับต้นเป็นการด่วน

“เดี๋ยวผมไปจัดการเอง” กับต้นบอก พร้อมกับผละจากไป

สักครู่หนึ่ง ผู้โดยสารทั้งหมดก็กระโดดลงไปลอยคออยู่ในทะเล หัวหน้าทัวร์แปลกใจมากจึงถามว่า “กับต้นทำได้ยังไง?”

“อ้อ ไม่มีอะไรมาก ผมเพียงบอกผู้โดยสารที่เป็นชาวอังกฤษว่า นี่เป็นการทดสอบ และบอกแก่ชาวฝรั่งเศสว่า มันเป็นเรื่องที่เท่มาก บอกแก่ชาวอิตาลีว่า มันไม่ผิดคำสอนของบาทหลวงหรือ และบอกแก่เยอรมันว่า นี่เป็นคำสั่ง บอกแก่ชาวอเมริกันว่า พวกเขามีประกันภัยเรียบร้อยแล้ว และบอกแก่คนไทยว่า นี่มันเป็นเรื่องสนุกมาก...ก็เท่านั้น”

“???!!”

นี่เป็นโຈ้กที่เล่ากันเล่น ๆ เท่านั้น แต่มีข้อคิดคือความสำเร็จของกัปตันอยู่ตรงที่ว่า เขาเรียนรู้จักการสื่อความหมายที่มีประสิทธิภาพ ผู้ชายสนใจในความสำเร็จ แต่ผู้หญิงสนใจในเรื่องความสัมพันธ์

เวลาที่ผู้ชายคุยกันนั้นจะเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป เช่นข่าวหนังสือพิมพ์ เรื่องการเมือง รถยนต์ กีฬา การงานธุรกิจ ถ้าไม่ไว้ใจจริง ๆ เขาจะไม่เอ่ยเรื่องส่วนตัวและครอบครัวอย่างเด็ดขาด ส่วนผู้หญิงตรงกันข้ามเวลาที่เธอพบกันจะใช้เวลาส่วนใหญ่คุยเรื่องความรู้สึกส่วนตัว อารมณ์ บ้าน ลูก ๆ อาหารการกิน สุขภาพ และชีวิตของเพื่อน ๆ

คุณผู้ชายที่รัก โปรดเข้าใจว่าเมื่อผู้หญิงมีปัญหาเธอจะชอบพูด พูด และพูด เพื่อระบายความในใจเธอจะหาเพื่อนคุยด้วย เมื่อได้พูดแล้วทำให้เธอสบายใจแต่เธอไม่หวังคำแนะนำ ขอความช่วยเหลือหรือชี้แนะทางออกหรือ เช่น เธอจะบ่นว่า เหน็ดเหนื่อยเหลือเกินจากการทำงานบ้าน เลี้ยงลูก ไปจ่ายตลาด เมื่อเธอพูดอย่างนี้ พวกผู้ชายที่เป็นสามีก็แนะนำว่า “หากคนมาช่วยงานบ้านสิ” ไม่ใช่...เธอต้องการให้มีคนฟังเธอเท่านั้น

ผู้ชายหลายคนรู้สึกรำคาญ ประชดประชันไปว่า “แก่ง่าย ตายยาก พูดมาก กินจุ ดูไม่เลือกที่” ก็เลยเหมือนกับสาดน้ำมันใส่กองไฟได้เรื่องทันที! แต่พระคัมภีร์สอนว่า “จงไวในการฟัง ช้าในการพูด และช้าในการโกรธ” (ยากอบ 1:19)

มีคำที่ผู้ชายไม่ควรพูด เช่น “คุณไม่ต้องไปวิตกกังวลหรอก เดี่ยวมันก็ดีเอง” “เหมาตีโพยตีพายไปได้มันไม่ใช่เรื่องใหญ่โตอะไร” “งั้นก็ตามใจคุณเถอะ อยากจะทำอะไรก็ตามสบาย ถ้ามีปัญหาแล้วอย่าให้มาถึงผมก็แล้วกัน” “คุณพูดให้มันตรงประเด็นหน่อยได้ไหม? ผมไม่เห็นเข้าใจเลย” “เรื่องมันยังไม่เกิดขึ้นสักหน่อย ก้าวไปได้”

คุณผู้หญิงที่รัก โปรดจำไว้ว่า ผู้ชายไม่ต้องการคำแนะนำใด ๆ ทั้งสิ้น เขาไม่อยากจะเปิดเผยตัวจริงแท้ของตนเอง เพราะเกรงไปว่าจะทำให้เห็นถึงปมด้อยข้อบกพร่อง และไร้ความสามารถ สังเกตได้ง่ายถ้าผู้ชายมีปัญหาเขาจะเงียบและเก็บตัว (ภรรยาไม่ควรเสนอความช่วยเหลือจนกว่าเขาจะออกปากขอ) เขาอาจจะคลายเครียดด้วยการดูข่าวกีฬา อ่านหนังสือ เล่นคอมพิวเตอร์ ฯลฯ

คำที่ผู้หญิงไม่ควรพูด เช่น “จะซื้ออีกทำไมในเมื่อคุณก็มีอยู่แล้ว” “คุณยังรักฉันอยู่หรือเปล่า?” “นี่คุณหาเวลาหยุดพักเสียบ้างซิ” “คุณไม่เข้าใจฉัน” “ถ้าฉันตายคุณจะทำอะไรใหม่?” “คุณพูดสั่ง

สอนลูกบ้างซิ” “อย่าขับรถเร็ว หัวใจฉันจะวายอยู่แล้ว” “ไปยูเทิร์นแล้วจอดตรงโน้นเลย” “อย่าใช้มือหยิบกินมารยาทไม่ดี” “ดูซิ เสื่อมันไม่เข้ากับกางเกงเลย” “งานยังเปียกอยู่เลย เก็บมาทำไม มีตาคุณบ้างซิ” “โอบบ้านนี้มันไม่มีผู้ชาย”

พ่อบ้านคนหนึ่งกล่าวอย่างนัยยอกนัยใจว่าความผิดของภรรยาฉันมีหลายอย่าง แต่ความผิดของผู้ชายมีเพียงสองอย่างเท่านั้นคือ สิ่งที่เขาพูดกับสิ่งที่เขาทำ

นักเทศน์ท่านหนึ่งได้แบ่งชีวิตสมรสออกเป็น 3 ช่วง คือ ช่วงแรก เรียกว่า “ช่วงชิง” หมายถึงต่างฝ่ายต่างอยากเป็นใหญ่เอาแต่ใจตนเอง เรียกร้องความรักและความเอาใจใส่ หรือบีบบังคับอีกฝ่ายหนึ่ง ทำให้ไม่มีความสุขในชีวิต

ช่วงที่สองเรียกว่า “ชิงช้า” เมื่อพยายามไม่เป็นผลสำเร็จ ก็จะเกิดความเคียดแค้นและกลายเป็นความเบื่อหน่าย หวานอมขมกลืน อยู่ด้วยกันไปวัน ๆ แบบชังกะตาย สถิติบอกว่าการหย่าร้าง 70 % อยู่ในช่วงอายุประมาณ 35 ปี ขึ้นมากที่สุด มีสาเหตุมาจากความขัดแย้งเล็ก ๆ น้อย ๆ สะสมเป็นดินพอกหางหมูและกลายเป็นระเบิดพลีชีพในที่สุด

ช่วงสุดท้ายเรียกว่า “ชื่นชม” คู่ใจที่เชื่อฟังพระวณะของพระเจ้า และพยายามปรับตัวให้เข้ากัน “เข้าใจอีกฝ่ายหนึ่ง” ลดความต้องการของตนเองลงมา และเอาใจเขามาใส่ใจเรา ดังที่พระเยซูคริสต์ทรงสอน “จงให้แล้วท่านจะได้รับ” คนนั้นก็จะพบกับความสุขอย่างแท้จริง

เมื่อเร็ว ๆ นี้ผมชอบใจผู้รับใช้ของพระเจ้าคนหนึ่งที่ได้ให้โอวาทแก่บ่าวสาวในงานวิวาห์ เขาวิ่งลงไปใ้ในกระเป๋ากางเกง แล้วดึงส้อมสแตนเลส อันหนึ่งออกมาพร้อมกับพูดว่า “นี่คือของขวัญที่เจ้าบ่าวจะมอบแก่เจ้าสาว” ผู้คนที่ห้องประชุมสนใจและจ้องมองไปที่ส้อมอันวางไว้ และคาดเดาคำพูดของนักเทศน์ไม่ถูก

“ส้อมอันนี้มีสี่ซี่ ทุกวันเจ้าบ่าวจะต้องพูดกับเจ้าสาวโดยให้คำสามัญประจำบ้าน ทุกครั้งที่คุณทั้งสองนั่งลงรับประทานอาหารที่โต๊ะ จงระลึกถึงสิ่งที่ผมพูดในวันนี้ คำพูดแรก บอกแก่ภรรยา “ที่รักผมรักคุณ” นี่เป็นคำที่ภรรยาทุกคนอยากได้ยินจากปากของสามีตลอดชีวิต คำพูดที่สอง “มีอะไรให้ผมช่วยไหม?” ผู้ชายส่วนใหญ่มักจะชักช้าในการช่วยเหลือ คำพูดที่สาม “ผมขอโทษ ผมผิดเอง” การดำเนินชีวิตคู่ย่อมมีความผิดพลาดเป็นของธรรมดา สิ่งสำคัญคือการขอโทษและให้อภัยซึ่งกันและกัน และคำพูดสุดท้าย “ขอให้เราร่วมใจกันอธิษฐาน” คือการอธิษฐานร่วมกันทุก ๆ วัน

เปโตรบอกอย่างชัดเจนว่า “ท่านทั้งหลายที่เป็นสามี จงอยู่กับภรรยาด้วยความเข้าใจในเธอ” ในทำนองเดียวกัน ภรรยาที่ต้องเข้าใจในสามีด้วย ขอให้ตระหนักว่า เราไม่มีวันที่จะเข้าใจใครได้อย่างลึกซึ้งถ้าปราศจากความรัก “ความรักคือความเข้าใจ”

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 55 ฉบับที่ 302 มกราคม-กุมภาพันธ์ 2005, หน้า 11-14.